

یکشنبه 24 بهمن 1395 - 14 جمادی الاول 1438 - 12 فوریه 2017

آیت الله میرزا عبدالرحیم سامت در سال 1381 ش (1321 ق) در بیت علم و تقوا در قزوین به دنیا آمد.

شهادت عماد مغنیه (1386 ش.)

شهید "عماد مغنیه" معروف به "حاج رضوان" که بیشترین تعداد عملیات علیه رژیم صهیونیستی را در جهان به نام خود ثبت کرده است، در ماه جولای سال 1962 میلادی در شهر صور دیده به جهان گشود. خانواده شهید مغنیه که متشکل از پدرش، آیت ‌الله شیخ "جواد مغنیه" از علمای برجسته شیعه لبنان، مادر و "جهاد" و "فؤاد" دو برادر وی بود که بعدها به شهادت رسیدند، پس از مدتی از صور به ضاحیه جنوبی بیروت نقل مکان کردند و در این منطقه بود که شهید مغنیه، تحصیلات ابتدایی و دبیرستان خود را گذراند و پس از آن در جوانی، وارد دانشگاه آمریکایی بیروت (AUB) شد. شهید مغنیه در اوایل دهه هشتاد میلادی به "نیروی 17" شاخه نظامی جنبش آزادی ‌بخش فلسطین پیوست که نیرویی ویژه بود که برای حفاظت از مبارزانی مانند ابوعمار، ابو جهاد و ابود ایاد تشکیل شده بود. او از همان زمان، در عملیات انتقال سلاح از جنبش آزادی ‌بخش فلسطین برای مقاومت اسلامی لبنان که در حزب ‌الله و جنبش امل نمود دارد نقش اساسی داشت اما در پی اشغال لبنان در سال 1982 میلادی از سوی رژیم صهیونیستی، مبارزان جنبش آزادی ‌بخش فلسطین مجبور به ترک لبنان شدند. محاصره بیروت، سه ماه به طول انجامید و با خروج مبارزان فلسطینی و سازمان آزادی ‌بخش از لبنان، عماد مغنیه نیز به صفوف رزمندگان افواج مقاومت اسلامی (جنبش امل) پیوست که از سوی امام موسی صدر و شهید مصطفی چمران تأسیس شده بود اما شهید مغنیه در ادامه و همزمان با انتقال سید حسن نصرالله از امل، به حزب تازه ‌تأسیس حزب ‌الله پیوست. شهید مغنیه پس از اجرای موفقیت ‌آمیز چند عملیات ‌به عنوان فرمانده گارد حفاظت مقامات بلندپایه حزب ‌الله منصوب شد و پس از آن به عنوان مسؤول عملیات ویژه حزب ‌الله انتخاب شد. رژیم صهیونیستی همچنین مدعی شده است عملیات ربودن دو تن از نظامیان اسرائیلی در تابستان دو سال پیش که به آغاز جنگ این رژیم علیه لبنان انجامید، از سوی عماد مغنیه هدایت شده است. روزنامه انگلیسی "ساندی ‌تلگراف" درباره شهید مغنیه نوشت: او یک انقلابی مجاهد است که با امام خمینی (ره) بیعت کرده که در راه انقلاب اسلامی از جان خویشتن نیز بگذرد. تصاویری که تا کنون از شهید "عماد مغنیه" منتشر شده است بسیار اندک است به ‌گونه ‌ای که پلیس فدرال آمریکا (اف.بی.آی) مدعی شد وی دو بار اقدام به جراحی پلاستیک بر روی صورت خود کرده است تا شناسایی نشود. شهید عماد مغنیه که به دوری از رسانه ‌ها شهرت داشت به "مرد سایه" در مقاومت اسلامی شهرت داشت و بسیاری او را مغز متفکر حزب ‌الله قلمداد می ‌کنند. شهید عماد مغنیه 23 بهمن 86 در پی انفجار در خودروی بمب ‌گذاری ‌شده در دمشق، به شهادت رسید.

حلت عالم بنیگ و فقیه حلان. آیت الله "میرزا عبدالرحیم سامت قزوینی" (1378 ش.)

آیت ‏الله میرزا عبدالرحیم سامت در سال 1381 ش (1321 ق) در بیت علم و تقوا در قزوین به دنیا آمد. وی پس از فراگیری دروس مقدماتی در قزوین وارد اصفهان و سپس حوزه علمیه قم گردید و از استادان آن ‏جابه بره. از آن پس به نجف رفت و خوشه ‏چین معارف اسلامی آیات عظام شیخ محمد کاظم شیرازی، شیخ موسی خوانساری، میرزا ابوالحسن مشکینی، شیخ محمد حسین غروی اصفهانی، سید ابوالحسن اصفهانی، آقاضیاء عراقی و میرزای نایینی شد. پس از اقامت ده ساله در نجف اشرف و اخذ اجازه اجتهاد و روایت، به زادگاه خود بازگشت و بیش از نیم قرن به تدریس، تبلیغ دین و اقامه نماز جماعت پرداخت. آیت ‏الله سامت قزوینی در جریان مبارزات اسلامی مردم به رهبری امام خمینی حضوری فعال داشت. وی در تمام راهپیمایی ‏ها در صف مقدم و همراه با دیگر علمای شهر شرکت می ‏کرد و نامش همواره در ذیل اعلامیه ‏های علیه رژیم دیده می ‏شد. زندگی ایشان در طول سالیان متممادی، ساده و طبعش بلند و اخلاقش، خوش و زیانش نرم بود. در تیرماه 1378 ش، همایش بزرگداشت ایشان در دانشگاه علوم پزشکی قزوین برگزار شد و کتابی با نام رهپوی هدایت، در تجلیل از مقام علمی ‏اش منتشر گردید. از این فقیه فرزانه تالیفاتی برجای مانده که تقریرات درس فقه آیات عظام: سید ابوالحسن اصفهانی، آقاضیا عراقی، میرزای نایینی و میرزا ابوالحسن مشکینی و... از آن جمله ‏اند. سرانجام این عالم خدمتگزار دین در 25 بهمن 1378 ش برابر با هشتم ذی ‏قعدة 1420 ق در سن 97 سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع با شکوه، در صحن امامزاده حسین قزوین به خاک سپرده شد.

کشته شدن ابراهیم بن مالک اشتر (71 ق)

ابراهیم فرزند مالک اشتر تَخَعی، هنگام قیام مختار برای خونخواهی امام ‌حسین (ع) به او پیوست و در سال 67 ق به سرداری لشکر منصوب شد. ابراهیم از طرف مختار، مأمور تصرف موصل شد و سپاه شام را که از طرف خلیفه ‏اموی آمده بودند شکست داد. او عبیدالله ‌بن زیاد را به قتل رساند و تعدادی از قاتلان امام حسین (ع) و یاران او را از دم تیغ گذراند. پس از به شهادت رسیدن مختار توسط مُصَعَب بن زُبَیر با دستگیری ابراهیم بن مالک، به مُصَعَب پیوست

و به دولت ابن ژبیر خدمت کرد. سرانجام، هنگامی که عبدالملک بن مروان، خلیفه؛ اموی، لشکری برای نبرد با سپاه ابن زبیر به عراق فرستاد، ابراهیم بن مالک 13 جمادی الاول سال 71 قمری در این جنگ کشته شد.

انقراض پادشاهی چین و استقرار نظام جمهوری در این کشور (1912م)

در فاصله سال‌های 1907 تا 1911م، پنج شورش علیه خاندان سلطنتی منچو در چین صورت گرفت که همه آنها، کم و بیش از اندیشه‌های انقلابی سون‌یات‌سن؛ مبارز جمهوریخواه چینی سرچشمه می‌گرفت. با این حال، علی‌رغم سرکوبی چهار شورش اول و دستگیری و تیرباران تعدادی از شورشیان، قیام پنجم در روز نهم اکتبر 1911م آغاز شد و با وجود شدت عمل بی‌سابقه دولت و دستگیری و اعدام صدها نفر در ملأ عام، نفرت و خشم عمومی از دربار افزایش یافت. از روز یازدهم اکتبر، شورش به شهرهای بزرگ چین نیز سرایت کرد و این امر، دولت را به نرمش و فراخوان آشتی ملی وادار ساخت. از این‌رو مذاکرات نمایندگان دولت و مخالفان در اوایل دسامبر 1911م در شانگهای چین آغاز شد و با این که دولت، پیشنهاد تبدیل حکومت مطلقه سلطنتی به حکومت مشروطه سلطنتی را مطرح کرد، ولی نیروهای انقلابی که چهارده ایالت از هجده ایالت چین را در اختیار داشتند، به چیزی جز تغییر رژیم و استقرار جمهوری رضایت نمی‌دادند. در جریان این مذاکرات، نیروهای انقلابی، یک مجلس مؤسسان از نمایندگان ایالات چین تشکیل دادند و این مجلس پس از آغاز به کار در اول ژانویه 1912م، به اتفاق آرا تصمیم به اعلام رژیم جمهوری در چین گرفت. این مجلس سپس به اتفاق آرا، سون یات سن 46 ساله را به عنوان اولین رئیس جمهور چین برگزید و او را مأمور مذاکره با پکن و انتقال مسالمت‌آمیز حکومت از باقی‌مانده خاندان امپراتوری منچو به جمهوری جدید نمود. در این میان، پس از آن که درباریان چاره‌ای جز تسلیم و رضا ندیدند، در روز دوازدهم فوریه 1912م راضی به واگذاری قدرت به انقلابیون چینی شدند. بدین ترتیب، روز 12 فوریه 1912م، حکومت 267 ساله خاندان منچو که خود وارث یک امپراتوری دو هزار ساله بود به پایان رسید و رژیم جمهوری در چین استقرار یافت. اما سون یات سن برای اداره امور کشور، تجربه و نیروی کارآمد کافی نداشت. ناتوانی او در اداره امور و مشکلاتی که بیشتر ناشی از کارشکنی و عدم همکاری عوامل حکومت پیشین بود، به تدریج از اعتبار و جذبه مردی که پدر انقلاب چین لقب گرفته بود، کاست و میدان را برای مخالفان خود باز گذاشت. در این میان، با آغاز اختلاف‌ها و کشمکش‌های داخلی، وضعیت چین بار دیگر متشنج و بی‌ثبات شد. تا این که، چین در سال 1949م به دنبال انقلابی دیگر به رهبری مائوتسیه تونگ، تحت حکومت کمونیستی قرار گرفت.